

Sygn. akt IV U 359/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2012 roku

Sąd Okręgowy - Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w T.

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Płaczek
Protokolant:	st. sekr. sąd. Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2012 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 marca 2012 roku nr I- (...)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 359/12

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 7 grudnia 2012 roku

Decyzją z dnia 6 marca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił A. M. przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy argumentując, iż w orzeczeniu z dnia 23.02.2012 r. Komisja Lekarska ZUS orzekła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. M. domagał się jej zmiany i przyznania mu świadczenia rentowego. Ubezpieczony zakwestionował prawidłowość ustaleń dokonanych przez Komisję Lekarską ZUS, opisując swój stan zdrowia, który jego zdaniem czyni go niezdolnym do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. urodzony w dniu (...), posiada wykształcenie zawodowe mechanika maszyn rolniczych . Pracował jako aparatowy procesów chemicznych oraz ślusarz remontowy . W okresie od 27.10.1992r. do 31.12.2011r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy . Zasadniczym powodem orzekana w tym okresie niezdolności do pracy były schorzenia kardiologiczne.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 5.11.2012r. oraz Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 23.02.2012r. stwierdzono, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego lekarze specjaliści z zakresu kardiologii, neurologii oraz chirurgii stwierdzili u odwołującego się :

- przebyty w 1992r. zawał serca
- przewlekłą , stabilną chorobę niedokrwinną serca
- nadciśnienie tętnicze pierwotne
- zespół bólowy kręgosłupa bez upośledzenia sprawności i funkcji
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa
- przebytą operację usunięcia pęcherzyka żółciowego w 2010r.

oraz usunięcia ropnia w okolicy odbytu w 2011r

Obecnie ubezpieczony jest wydolny krążeniowo, z prawidłową kurczliwością serca. W badaniu echokardiograficznym nie wykazano pozawałowego uszkodzenia lewej komory serca, a wykonana koronografia nie wykazuje zmian miażdżycowych w naczyniach wieńcowych . Nadciśnienie tętnicze pierwotne przebiega bez istotnych powikłań narządowych , z wydolnym układem krążenia. W badaniu echokardiograficznym z lutego 2012r. stwierdzono łagodny koncentryczny przerost lewej komory serca, prawidłową wielkość lewej komory i przedsionka oraz prawidłowa kurczliwość . Zespół bólowy kręgosłupa przebiega na podłożu zmian zwyrodnieniowych bez objawów korzeniowych oraz bez upośledzenia sprawności i funkcji.

Schorzenia te w ich aktualnym nasileniu nie upośledzają sprawności organizmu w stopniu powodującym niezdolność do pracy .

Dowód : opinia biegłych lekarzy kardiologa, neurologa i chirurga

z dnia 5.06.2012r. k .11-12

Na rozprawie w dniu 12.07.2012r. odwołujący podniósł, iż nie zgadza się z opinią biegłych lekarzy , w szczególności w zakresie oceny narządu ruchu i podniósł , że od wielu lat leczy się na zapalenie stawów , a ostatnio podjął również leczenie psychiatryczne. W związku z powyższym dodatkowo wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza reumatologa oraz lekarza psychiatry.

W opinii z dnia 11.09.2012r. oprócz w/w schorzeń , w tym choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa, biegła lekarz reumatolog rozpoznała u odwołującego dnę moczanową bez upośledzenia funkcji układu ruchu. W stawach obwodowych nie występują obrzęki , nie stwierdzono wysięków stawowych, a zakres ruchu w stawach jest prawidłowy . Schorzenie to wymaga leczenia i stosowania diety lecz nie upośledza sprawności stawów w stopniu czyniącym odwołującego niezdolnym do pracy. Również choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego bez upośledzenia funkcji tych narządów nie powoduje niezdolności do pracy .Nie stwierdzono ograniczenia ruchomości czynnej i biernej w obrębie kończyn górnych i dolnych , jak również nie stwierdzono objawów korzeniowych .Chód

jest sprawny, a ruchomość stawów biodrowych i kolanowych pełna . Schorzenia te nie powodują u odwołującego się niezdolności do pracy.

Dowód : opinia biegłego lekarza reumatologa z dnia 11.09.2012r k.30-33

W odwołującego się nie stwierdzono objawów choroby psychicznej. Aktualnie ujawnia zaburzenia adaptacyjne , które spowodowane są obecna sytuacją życiową tj. utrata świadczeń rentowych . Zaledwie dwukrotnie korzystał z porad psychiatry i otrzymał leki uspokajające oraz niewielkie dawki leków przeciwdepresyjnych , co świadczy o niewielkim stopniu nasilenia objawów. Stan psychiczny odwołującego się również nie czyni go niezdolnym do pracy .

Dowód: opinia biegłego lekarza psychiatry z dnia 24.10.2012r.k 37-38

Sąd, ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, podzielił wnioski płynące z opinii biegłych z zakresu kardiologii, neurologii i chirurgii oraz z opinii biegłych lekarzy reumatologa i psychiatry . Wszyscy wymienieni specjaliści legitymują się bowiem fachową wiedzą oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym, zaś każda z opinii została sporządzona w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych. W ocenie Sądu, biegli dokonali prawidłowej diagnozy schorzeń, na które cierpi wnioskodawca, zaś wnioski płynące z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonych badań. Opinie w sposób przejrzysty obrazują stan zdrowia wnioskodawcy i w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej kategorycznie rozstrzygają kwestię wpływu zdiagnozowanych schorzeń na jego zdolność do pracy.

Dowody z dokumentów, zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania, dlatego Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z dyspozycją art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 r., Nr 153 poz. 1227 z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat i jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jednocześnie zgodnie z dyspozycją art. 107 powołanej ustawy, prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art.12 ust.2),

zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art.13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W rozpatrywanej sprawie kwestią wymagającą rozstrzygnięcia była ocena, czy aktualny rozwój schorzeń zdiagnozowanych u ubezpieczonego daje podstawy do uznania go za choćby częściowo niezdolnego do pracy. Dla rozstrzygnięcia tej kwestii konieczne było zasięgnięcie opinii biegłych lekarzy, dysponujących specjalistyczną wiedzą z zakresu schorzeń, na które cierpi ubezpieczony.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności powołane wyżej przekonywujące opinie biegłych lekarzy specjalistów, które nie pozostawiają wątpliwości co do wpływu zdiagnozowanych u wnioskodawcy schorzeń na stopień jego zdolności do pracy, Sąd uznał, iż brak jest podstaw do uznania odwołującego się za chociażby częściowo niezdolnego do pracy w rozumieniu art. 12 powołanej ustawy.

Podjęcie leczenia u lekarza specjalisty diabetologa w trakcie postępowania sądowego , już po wydaniu opinii przez biegłych lekarzy, a nawet rozpoczęcie leczenia cukrzycy lekami doustnymi – na co powołuje się na ostatniej rozprawie wnioskodawca, nie może prowadzić do zmiany zaskarżonej decyzji w oparciu o takie nowe okoliczności. Jako nowe okoliczności dotyczące stanu zdrowia mogą , co najwyżej stanowić uzasadnienie do złożenia kolejnego wniosku o rentę, jeśli powodują pogorszenie stanu zdrowia wnioskodawcy , natomiast nie mogą przesądzać o wadliwości oceny komisji lekarskiej ZUS i wydanej w jej konsekwencji zaskarżonej decyzji .

Przypomnieć bowiem należy , iż postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczenia rentowego wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego przez ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a więc ma charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy , a zatem jest postępowaniem kontrolnym. Badanie legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Reasumując , o zasadności przyznania lub odmowy przyznania świadczenia decydują okoliczności istniejące w chwili ustalania do niego prawa. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy. Biegli sądowi nie zastępują lekarza orzecznika ZUS. Zgodnie z posiadaną wiedzą specjalistyczną poddają ocenie merytorycznej jedynie trafność wydanego przez niego orzeczenia o zdolności wnioskodawcy do pracy lub jej braku. Dlatego też późniejsza zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego, nie może stanowić podstawy do uznania decyzji za wadliwą i jej zmiany.

Z powyższych względów uznać należało, iż decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych była prawidłowa, zaś odwołanie należało oddalić jako bezzasadne, przyjmując jako podstawę rozstrzygnięcia art. 57 i art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Podstawę procesową rozstrzygnięcia stanowił art. 477¹⁴§ 1 k.p.c.